

Sagsøgerne gør som det tredje anbringende gældende, at Kommissionen ved sin beslutning har tilsidesat princippet om virksomhedsbegrebets enhedskarakter i henhold til artikel 81 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

Sagsøgerne gør som det fjerde anbringende gældende, at Kommissionen har tilsidesat de regler, der gælder for at holde moderselskaber ansvarlige for deres datterselskabs tilsidesættelser. Sagsøgerne vurderer, at Kommissionen har overskredet rammerne for sine beføjelser hvad angår fastsættelsen af kriteriet om, hvorfra støtten hidrører, ved at anlægge en urigtig fortolkning af retspraksis herom og ved at gå imod sin beslutningspraksis inden for området. Det er sagsøgernes opfattelse, at Kommissionen endvidere har tilsidesat princippet om den juridiske persons selvstændighed.

Det femte anbringende går ud på, at der er tilsidesat væsentlige principper, som er anerkendt af alle medlemsstaterne og udgør en integreret del af Fællesskabets retsorden, såsom princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om hæftelsen for egne forpligtelser, princippet om individuel straf samt legalitetsprincippet.

Med det sjette anbringende gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltnings-skik.

Det syvende anbringende er, at Kommissionen skal have tilsidesat princippet om retssikkerhed over for sagsøgerne.

Sagsøgerne har med det ottende anbringende gjort gældende, at den anfægtede beslutning udgør magtfordrejning for så vidt som den pålægger dem ansvar for det omstridte kartel og pålægger dem at betale bøden in solidum med deres datterselskab.

Ved det niende anbringende vurderer sagsøgerne, at Kommissionen har tilsidesat visse grundlæggende principper, som regulerer fastsættelsen af bøder, såsom ligebehandlingsprincippet, for så vidt som Kommissionen ikke har anvendt nedsættelsen på 25 % af grundbeløbet for sagsøgerne, skønt den havde anvendt den på en anden adressat for den anfægtede beslutning som følge af, at denne ikke havde kendskab til den samlede overtrædelse. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at der er sket en tilsidesættelse af de grundlæggende principper om uskyldsfornodning og retssikkerhed, hvilket ifølge sagsøgerne skyldes, at Kommissionen er gået ud over sine beføjelser ved vurderingen af den afskrækkende virkning.

Sagsøgerne har subsidiært gjort gældende, at den bøde, deres datterselskab er blevet pålagt, og som de hæfter solidarisk for, bør nedsættes til et rimeligt niveau. De har gjort gældende, at de bør have ret til en nedsættelse på 25 % af bødens grundbeløb som følge af deres ukendskab til tilsidesættelsen, samt at der gør sig formildende omstændigheder gældende, for så vidt som sagsøgerne næsten samtidig er blevet idømt betydelige bøder i to lignende sager.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1, s. 1.

Sag anlagt den 4. august 2006 — Europig mod KHIM (EUROPIG)

(Sag T-207/06)

(2006/C 261/38)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Europig (Josselin, Frankrig) (ved avocat D. Masson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet af appelkammeret den 31. maj 2006 (R 1425/2005-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EUROPIG« for varer henhørende under klasse 29 og 30 (ansøgning nr. 3 816 691)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), såvel som stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 40/94. Sagsøgeren gør gældende, at det ansøgte varemærke ikke er beskrirende for de omfattede varer, at det i høj grad har fornødent særpræg, og at det fornødne særpræg ved betegnelsen »Europig« under alle omstændigheder var opnået ved brug.

Sag anlagt den 26. august 2006 — Budějovický Budvar mod KHIM — Anheuser-Busch (BUD)

(Sag T-225/06)

(2006/C 261/39)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Den Tjekkiske Republik) (ved: avocat F. Fajgenbaum)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Anden part i sagen for appelkammeret: Anheuser-Busch, Incorporated

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 14. juni 2006 af Harmoniseringskontorets Andet Appelkammer annulleres.
- Ansøgningen om registrering af ordmærket »BUD« (nr. 1 603 539) for varer i klasse 32 og 33 afslås.
- Rettens afgørelse videregives til Harmoniseringskontoret.
- Anheuser-Busch tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Anheuser-Busch, Incorporated

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BUD« for varer i klasse 32 og 33 — ansøgningsnr. 1 603 539

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Budějovický Budvar

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den beskyttede oprindelsesbetegnelse »BUD« for øl

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 62, stk. 1, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og artikel 20 i gennemførelsesforordning nr. 2868/95⁽²⁾, for så vidt som appelkammeret ikke har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende gyldigheden af den oprindelsesbetegnelse, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for sin indsigelse. Endvidere gøres det gældende, at tegnet »BUD« er en oprindelsesbetegnelse, som er beskyttet i både Frankrig og Østrig. Sagsøgeren har desuden anført, at artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94 ikke er blevet anvendt korrekt, da oprindelsesbetegnelsen »BUD« ifølge sagsøgeren er et tegn, der anvendes i erhvervsmæssigt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995 L 303, s. 1).

Sag anlagt den 29. august 2006 — REWE-Zentral mod KHIM (Port Louis)

(Sag T-230/06)

(2006/C 261/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Kinkeldey og Rechtsanwältin A. Lehmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. juni 2006 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i klagesag R 25/2006-1 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 003 664 133 PORT LOUIS annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Port Louis« for varer i klasse 18, 24 og 25 (ansøgning nr. 366 4133).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Artikel 7, stk. 1, litra b) og c) i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ er tilsidesat, da det ansøgte varemærke kan registreres. Desuden er kontradiktionsprincippet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 30. august 2006 — Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-231/06)

(2006/C 261/41)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber